

MINISTERSTWO
SPRAWIEDLIWOŚCI

www.ms.gov.pl

Podsekretarz Stanu

DL-VIII-0520-6/18

180523-00088

DM-1-0520-308/18/2

KANCELARIA SENATU

Kancelaria Ogólna

24. 05. 2018

nr RPW 15678/2018 zał. P
Sz. Perizon
(podpis)

Warszawa, 23 maja 2018 r.

03980200049025
RPW/15678/2018 P
2018-05-24

Pan

Stanisław Karczewski

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

W nawiązaniu do pisma z dnia 16 marca 2018 r. (znak: BPS/043-58-1592/18) dotyczącego oświadczenia złożonego przez senatora, pana Ryszarda Bonisławskiego, podczas 58. posiedzenia Senatu RP w dniu 15 marca 2018 r. w sprawie udzielenia informacji „w jaki sposób można podważyć decyzję administracyjną przyjmującą do zasobów mapę geodezyjną do celów prawnych”, uprzejmie przedstawiam następujące stanowisko.

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na to, iż zgodnie z art. 12b ust. 5 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz.U. z 2017 r. poz. 2101, z późn. zm.) właściwy organ Służby Geodezyjnej i Kartograficznej, do którego przekazane zostały zbiory danych lub inne materiały stanowiące wyniki prac geodezyjnych lub prac kartograficznych, potwierdza ich przyjęcie do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego wpisem do ewidencji materiałów tego zasobu. Wpis taki nie należy do czynności, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2017 r., poz. 1369), a zatem nie może być przedmiotem skargi. Czynność włączenia dokumentacji technicznej do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego jest jedynie konsekwencją zbadania przez organ Służby Geodezyjnej i Kartograficznej zgodności przedstawionej mu przez geodetę dokumentacji geodezyjnej z obowiązującymi w geodezji i kartografii przepisami prawa, w tym sprawdzenia jej poprawności i kompletności. Postępowanie w sprawie przyjęcia materiałów do powiatowego zasobu podejmowane jest w interesie publicznym i ma na celu kontrolę poprawności przekazywanych materiałów. Władztwo organu administracji publicznej zostało tu ograniczone jedynie do kontroli zgodności z przepisami prawa czynności wykonawcy prac geodezyjnych.

Korygowanie stanu ewidencyjnego powinno odbywać się przede wszystkim w ramach ściśle sformalizowanych procedur określonych w § 19-57 rozporządzenia z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. z 2016 r., poz. 1034, z późn. zm.). Uregulowania te zapewniają możliwość partycypacji w działaniach mających na celu ustalenie stanu ewidencyjnego wszystkim zainteresowanym podmiotom, a także określają szczegółowo postępowanie dowodowe mające doprowadzić do zgodności stanu ewidencyjnego ze stanem rzeczywistym. Kształtowanie tej materii w drodze orzeczenia sądu administracyjnego wydanego na skutek rozpoznania skargi indywidualnego podmiotu na jednostkową czynność przyjęcia dokumentu do zasobu geodezyjnego i kartograficznego stanowiłoby wyłom w przewidzianych w/w rozporządzeniem mechanizmach służących aktualizacji stanu prawnego i faktycznego nieruchomości, a tym samym sprzyjało niepewności prawa. W licznych rozstrzygnięciach sądów administracyjnych wyrażany jest pogląd, iż rejestr ewidencji gruntów i budynków jest wyłącznie odzwierciedleniem aktualnego stanu prawnego dotyczącego danej nieruchomości i ma charakter deklaratoryjny, a nie konstytutywny, co oznacza, że nie kształtuje nowego stanu prawnego nieruchomości, a jedynie potwierdza stan prawny nieruchomości zaistniały wcześniej. Jak wynika z § 45 powołanego wyżej rozporządzenia dokonanie zmian w operacie ewidencyjnym jest zatem możliwe poprzez udokumentowanie przez osobę zainteresowaną rozbieżności pomiędzy danymi zawartymi w ewidencji a rzeczywistym stanem prawnym i faktycznym gruntów. Starosta, jako przedstawiciel Skarbu Państwa, odpowiada za aktualność danych w ewidencji, o czym stanowi § 44 powołanego rozporządzenia, przy czym wszelkie zmiany powinny być dokonane w oparciu o dane wynikające z odpowiednich opracowań (*vide* wyrok NSA z dnia 12 grudnia 2017 r. I OSK 1174/17). Weryfikacja taka może nastąpić również z urzędu w trybie § 54 ust. 1 rozporządzenia oraz art. 24a ust. 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne.

Zgodnie z art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz.U. 2017 r. poz. 1007) podstawą oznaczenia nieruchomości w księdze wieczystej są dane z katastru nieruchomości, przez który należy rozumieć ewidencję gruntów i budynków prowadzoną przez starostów. Na podstawie art. 24 ust. 5 pkt 1 Prawa geodezyjnego i kartograficznego starosta wydaje właścicielowi nieruchomości wypis i wyrys z operatu ewidencyjnego. W wypadku wyrysu i wypisu koniecznego do dokonania wpisu w księdze wieczystej organ prowadzący ewidencję jest zobowiązany do uwierzytelnienia

dokumentu (opatrzeniu stosowną klauzulą), nadając mu przez to moc dokumentu urzędowego.

Rozpoznając wniosek o wpis, sąd bada jedynie treść i formę wniosku, dołączonych do wniosku dokumentów oraz treść księgi wieczystej (art. 626⁸ §2 kpc). Weryfikacji orzeczeń sądowych, w tym wpisów do ksiąg wieczystych, można dokonywać w ramach kontroli instancyjnej sprawowanej wyłącznie przez sąd wyższego rzędu wskutek rozpatrywania środków odwoławczych, a więc z wykorzystaniem instrumentów procesowych przewidzianych w ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. z 2018 r. poz. 155 z późn. zm.).

Ocena prawidłowości nadzoru nad prowadzeniem państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego oraz weryfikacja orzeczeń sądowych pozostaje poza zakresem kompetencji Ministra Sprawiedliwości.

PODSEKRETARZ STANU
w Ministerstwie Sprawiedliwości
